

Η Εστία Πατερικών Μελετών στα πλαίσια των σκοπών της οργάνωσε ημερίδα στο Πολεμικό Μουσείο στις 14-1-2012 με θέμα: «Τα αίτια της «κρίσεως» στην Ελλάδα και προτάσεις για την υπέρβασή της»...

Η παρούσα κρίση είναι πολύπλευρη και έχει βαθιές ρίζες και αίτια. Μια επιφανειακή θεώρησή της δεν αποκαλύπτει την ουσία της και δεν βοηθά σε προτάσεις για υπέρβασή της. Η κρίση είναι πολιτική, οικονομική, εθνική, πολιτιστική, πνευματική με ο,τι σημαίνει αυτό για τον ορθόδοξο Έλληνα...

Όσον αφορά στην αντιμετώπιση της κρίσεως και στις προτάσεις για υπέρβασή της θεωρούνται σημαντικά:

- Η αντικειμενική ενημέρωση - όχι η τρομοκρατική τηλεοπτική τρομοκρατία - για όσα συμβαίνουν, χωρίς ει δυνατόν υπερβολική στενοχώρια που συγχέει την κρίση μας.

- Η αφύπνιση, η καταπάτηση του φόβου και ανάκτηση γενναίου ρωμαϊκού φρονήματος. Ο αναβαπτισμός στην ελληνική ιστορία στη διαχρονία της και η προώθηση της γνώσεώς της στο οικογενειακό, επαγγελματικό περιβάλλον θα αποτελούσε ισχυρό βοήθημα προς αυτόν τον στόχο.

- Η εσωτερική αντίσταση, όχι η ψοφοδεής υποταγή σε κάθε κίνηση της εξουσίας, που περιλαμβάνει οπωσδήποτε την άρνηση παραλαβής της ετοιμαζομένης Κάρτας του Πολίτη και, για όσους δύνανται, την άρνηση πληρωμής των χαρατσιών.

- Όλα τα ανωτέρω δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν ορθά και αποτελεσματικά χωρίς την πνευματική τους αφετηρία, που είναι η αυτοεξέταση όλων μας και η μετά δακρύων μετάνοια ενώπιον του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αυτό σημαίνει ιερά εξομολόγηση, η οποία καθαίρει και φωτίζει τον νου μας και αδιάλειπτη προσευχή - επίκληση του ονόματος του Χριστού με το κομβοσχοίνι για να ελκύσουμε το θείο έλεος. Από κανένα στόμα κι από καμιά καρδιά να μη λείπει το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με». Συνέπεια της μετανοίας πρέπει να είναι ένας θεανθρώπινος τρόπος ζωής. Βέβαια για όλα τούτα χρειάζεται ποιμαντική καθοδήγηση. Η Εκκλησία μας δια των Μητροπόλεων, των μοναστηριών και των ενοριών οφείλει να είναι

θεραπευτήριο ψυχών, που με τα πνευματικά της φάρμακα θα εξαλείψει τα τραύματα των αμαρτιών, θα επουλώσει τις πληγές των θλίψεων και της απογνώσεως και θα δώσει αληθινή οντολογική ελπίδα που κανείς ντόπιος ή ξένος επίβουλος δεν μπορεί να καταργήσει.

Παράλληλα οφείλουμε όλοι ενθυμούμενοι ότι είμαστε «αλλήλων μέλη» να συμπαρασταθούμε και εκ του υστερήματος μας τουλάχιστον σε ανθρώπους που βρίσκονται στα όρια της επιβιώσεως και σε όσους απειλούνται με κατάσχεση των σπιτιών τους.

Ως Έλληνες Ορθόδοξοι οφείλουμε, όπως επιτάσσει η ιστορία μας, να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα μας στον Χριστό και στις πρεσβείες της Υπεραγίας Θεοτόκου και όλων των Αγίων μας. Όχι στην απελπισία, στην κατάθλιψη και την ηττοπάθεια.

Ο παντοδύναμος Κύριος δύναται πάντα: «Κύριος διασκεδάζει βουλές εθνών, αθετεί δε λογισμούς λαών και αθετεί βουλές αρχόντων· η δε βουλή του Κυρίου εις τον αιώνα μένει... Μακάριον το έθνος, ου εστι Κύριος ο Θεός αυτού, λαός, ον εξελέξατο εις κληρονομίαν εαυτώ» (Ψαλμ. 32,10-12).